

Sygn. akt I A Ca 57/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący	:	SSA Beata Wojtasiak
Sędziowie	:	SA Bogusław Suter SO del. Dariusz Małkiński (spr.)
Protokolant	:	Iwona Zakrzewska

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2016 r. w Białymstoku

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. G.**

przeciwko (...) **Spółce z o.o. w N.**

o zapłatę

na skutek apelacji **powódki**

od wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie

z dnia 20 października 2015 r. sygn. akt V GC 112/14

I. **oddala apelację;**

II. **zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 5.400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.**

(...)

UZASADNIENIE

Powódka A. G. wystąpiła przeciwko pozwanej (...) Sp. z o.o. w N. z pozwem o zapłatę kwoty 1.899.133 zł wraz z ustawowymi odsetkami tytułem odszkodowania za bezumowne korzystanie w okresie od dnia 15.09.2012 r. do dnia 15.07.2013 r. z nieruchomości położonych w miejscowości P. i znajdującego się na nich majątku ruchomego. W uzasadnieniu wskazała, że wraz z A. W. (1) do dnia 1.02.2009 r. prowadziła działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod nazwą (...) s.c. W tej dacie wystąpiła ze Spółki, która tym samym uległa rozwiązaniu. Mimo to, pozwana zajmuje jej majątek w postaci połowy nieruchomości oraz rzeczy ruchomych i dysponuje nim.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz od powódki kosztów procesu. Zakwestionowała legitymację czynną powódki i negowała jej roszczenie co do zasady oraz wysokości. Podniosła, że nieruchomości, za której bezumowne wykorzystanie wynagrodzenia domaga się powódka, stanowi współwłasność łączną A. G. i A. W. (1) jako współników P.H.U. (...) s.c. W tej sytuacji, po stronie powodowej zachodzi współuczestnictwo materialne konieczne. Wskazała, iż A. W. (1) nie wyraził zgody na wniesienie niniejszego powództwa.

Wyrokiem z dnia 20.10.2015 r., wydanym w sprawie o sygn. akt: V GC 112/14, Sąd Okręgowy w Olsztynie oddalił powództwo i obciążył powódkę kosztami procesu. Rozstrzygnięcie to oparł o następujące ustalenia faktyczne i ocenę prawną:

Dnia 20.07.2005 r. A. G. i W. J. zawarli umowę spółki cywilnej P.H.U. (...) s.c. Zgodnie z § 11 umowy spółki, każdy współnik został upoważniony do prowadzenia spraw ale w zakresie przekraczającym zwykły zarząd wymagana była uchwała współników. Stosownie do treści § 12 umowy, każdy współnik miał prawo reprezentować Spółkę jednoosobowo oraz skutecznie zaciągać w jej imieniu zobowiązania w zakresie nieprzekraczającym czynności zwykłego zarządu. W zakresie przekraczającym zwykły zarząd Spółkę reprezentowały dwie osoby – współnicy działający łącznie. Zgodnie z umową, każdemu współnikowi przysługiwało prawo wypowiedzenia umowy spółki w terminie do trzech miesięcy przed końcem roku obrotowego, a także z ważnych powodów - w trybie natychmiastowym. W § 15 umowy strony ustaliły, iż w razie rozwiązania Spółki nastąpi jej likwidacja, którą przeprowadzą łącznie wszyscy współnicy. Z majątku pozostałego po spłaceniu długów współnikom zostaną zwrócone wkłady. Pozostała nadwyżka będzie podlegała podziałowi pomiędzy współników proporcjonalnie do wysokości ich udziałów.

Dnia 31.08.2006 r. do Spółki przystąpił A. W. (1), zaś z dniem 1.03.2007 r., po dalszych przekształceniach osobowych, w Spółce pozostali: A. G. i A. W. (1); Spółka zmieniła też nazwę na P.H.U. (...) s.c. A. G., A. W. (1).

Aktem notarialnym z 28.11.2006 r. została zawiązana (...) Sp. z o.o. z siedzibą w N.. Obecnie jej udziałowcami są: A. W. (1) i W. J..

Dnia 1.07.2007 r. pomiędzy współnikami P.H.U. (...) s.c. jako wynajmującym a (...) Sp. z o.o. jako najemcą została zawarta umowa najmu kotłowni, hali produkcyjnej, hali magazynowej, wiaty samochodowej oraz garaży znajdujących się na nieruchomościach położonych w P. nr (...), dla których prowadzone były księgi wieczyste o numerach Kw: (...) oraz (...). Strony ustaliły miesięczny czynsz w kwocie 60.000 zł netto plus podatek VAT. Umowa została zawarta na okres do dnia 31.12.2010 r. i została podpisana za obie strony przez A. G. i A. W. (1).

Na wymienionych nieruchomościach A. G. i A. W. (1) przysługuje prawo użytkowania wieczystego na zasadach wspólności ustawowej obowiązującej współników spółki cywilnej oraz prawo własności posadowionych tam budynków.

Dnia 23.01.2009 r. A. G. złożyła A. W. (1) pisemne oświadczenie o wypowiedzeniu umowy spółki cywilnej z dniem 31.01.2009 r., powołując się na naruszenie przez niego dobrych obyczajów i norm kupieckich. Z dniem 4.02.2009 r. na wniosek A. G. został skreślony nadany spółce cywilnej numer REGON.

Pismem z dnia 7.03.2009 r. A. W. (1) oświadczył, że nie uznaje wypowiedzenia umowy, gdyż powołuje się ono na nieprawdziwe okoliczności, a tym samym umowa spółki nadal jest wiążąca.

Dnia 29.05.2009 r. pomiędzy (...) i współnikami w/w Spółki cywilnej została zawarta umowa rachunku bieżącego, zaś dnia 30.12.2010 r. pomiędzy P.H.U. (...) s.c. reprezentowaną przez A. W. (1) i (...) Sp. z o.o. została zawarta następna umowa najmu garaży, wiat, hali produkcyjnej, kotłowni położonych na nieruchomości objętej KW nr (...), na okres od dnia 1.01.2011 r. do dnia 31.12.2014 r. Wysokość miesięcznego czynszu ustalono na kwotę 60.000 zł. Umowę w imieniu Spółki cywilnej podpisał A. W. (1).

W piśmie z dnia 3.10.2013 r. pełnomocnik A. W. (1) zgłosił sprzeciw przeciwko wniesieniu przez A. G. do Sądu Okręgowego w Łodzi (sygn. akt: X GC 727/13) powództwa o zapłatę wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z

nieruchomości położonych w P., popieraniu go i inicjowaniu lub prowadzeniu przeciwko (...) Sp. z o.o. jakichkolwiek postępowań przed wszelkimi sądami. Pomimo tego zastrzeżenia z powództwa A. G. toczyły się liczne postępowania sądowe przeciwko wymienionej Spółce z o.o.

Wyrokiem z dnia 15.04.2010 r. Sąd Rejonowy w Nidzicy (sygn. akt: I C 22/09), w sprawie o eksmisję tej Spółki z nieruchomości położonych w m. (...) oddalił powództwo, uznając, że umowa spółki cywilnej nie została skutecznie rozwiązana na skutek wypowiedzenia jej przez powódkę, bowiem nie doszło do zaprzestania działalności przez wspólników i podziału majątku wspólnego a nieruchomości położone w m. (...) stanowią nadal przedmiot wspólności łącznej wspólników Spółki cywilnej. W konsekwencji Sąd uznał, iż po stronie powódki zachodzi brak pełnej legitymacji procesowej, bowiem A. W. (1) sprzeciwił się prowadzeniu niniejszego procesu. Apelacja powódki została oddalona przez Sąd Okręgowy w Olsztynie.

W sprawie o zapłatę odszkodowania za bezumowne korzystanie przez Spółkę z o.o. z nieruchomości w P. Sąd Okręgowy w Warszawie w dniu 31.05.2010 r. także wydał wyrok (sygn. akt: X GC 340/09) oddalający powództwo. Sąd ten uznał jednak, że powódka skutecznie wypowiedziała umowę spółki cywilnej, która następnie uległa rozwiązaniu. W ocenie tego Sądu powódka miała więc legitymację procesową do dochodzenia przypadającej jej części wierzytelności od pozwanej Spółki z o.o. Sąd uznał jednak, że powódka nie udowodniła wysokości swojego roszczenia.

Przed Sądem Okręgowym w Płocku toczyło się z kolei postępowanie w sprawie o sygn. akt: VI U 1906/13 z odwołania A. G. od decyzji Z.U.S. Wyrokiem z dnia 26.05.2014 r. Sąd ten zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdził, że A. G. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu od dnia 1.02.2009 r. Sąd ten uznał za skuteczne wypowiedzenie umowy spółki cywilnej przez powódkę i stwierdził, że uległa ona rozwiązaniu z dniem 1.02.2009 r. a powódka od dnia 1.02.2009 r. faktycznie nie prowadziła działalności gospodarczej.

Przed Sądem Okręgowym w Łodzi toczyło się zaś postępowanie z powództwa A. G. o zapłatę 2.929.000 zł tytułem odszkodowania za bezumowne korzystanie przez (...) Sp. z o.o. z nieruchomości wraz z majątkiem ruchomym, za okres od dnia 15.03.2009 r. do dnia 15.09.2010 r. (sygn. akt: X GC 500/10), w którym roszczenie to zostało oddalone. Sąd uznał, iż powódka mogła wystąpić ze Spółki cywilnej wypowiadając swój udział, jednak wypowiedzenie to jest nieskuteczne, bowiem po jego złożeniu nadal wykonywała prawa i obowiązki wynikające ze stosunku Spółki. Apelacja od tego wyroku została oddalona.

Kolejna sprawa z powództwa A. G. przeciwko (...) Sp. z o.o. toczyła się także przed Sądem Okręgowym w Olsztynie (sygn. akt: I C 722/13), a jej przedmiotem było żądanie zapłaty dalszych 2.762.378 zł tytułem odszkodowania za bezumowne korzystanie z nieruchomości położonych w (...). Sąd ten wyrokiem z dnia 24.02.2014 r. zasądził od pozwanej na rzecz A. G. kwotę 480.000 zł tytułem bezumownego korzystania z nieruchomości położonych w P.. Wyrokiem z dnia 22.05.2015 r. Sąd Apelacyjny w Białymstoku zmienił zaskarżony wyrok i oddalił powództwo. W ocenie Sądu odwoławczego, powódka nie udowodniła, że istniały podstawy do wypowiedzenia udziału w Spółce cywilnej bez zachowania terminów wypowiedzenia. W konsekwencji Sąd uznał, że nadal jest ona współużytkowniczką wieczystą nieruchomości położonych w P. i posadowionych na nich budynków. W konsekwencji nie ma legitymacji do występowania w sprawie po stronie powodowej.

Przed Sądem Okręgowym w Łodzi toczyła się również sprawa z powództwa A. G. przeciwko A. W. (1) o ustalenie nieistnienia umowy spółki cywilnej (sygn. akt: X GC 714/13), w której powództwo zostało oddalone. Sąd ten uznał, że powódka nie wykazała interesu prawnego w wytoczeniu powództwa, ponieważ nie udowodniła istnienia ważnych powodów, które stałyby za wypowiedzeniem jej udziałów w Spółce cywilnej. Pozwany udowodnił poza tym, że po styczniu 2009 r. Spółka ta nadal funkcjonowała. W tych warunkach apelacja powódki została oddalona.

Dnia 29.07.2014 r. Sąd Okręgowy wydał w niniejszej sprawie postanowienie o sprawdzeniu wartości przedmiotu sporu, dopuszczając w tym celu dowód z opinii biegłego sądowego, który oświadczył, że po przeanalizowaniu

otrzymanych materiałów dotyczących składników majątkowych (...) s.c. oraz z uwagi na brak informacji na temat czynszów dzierżawnych w przedsiębiorstwach, nie jest w stanie opracować żądanej opinii.

Mając na względzie powyższe ustalenia, Sąd Okręgowy uznał powództwo za niezasadne oraz zauważył, że stanowisko powódki było zmienne, co utrudniało ustalenie na jakiej podstawie opiera ona swoje żądanie.

Sąd podzielił pogląd przyjęty przez większość sądów rozpoznających wyżej wymienione sprawy z powództwa A. G., że nie doszło do skutecznego rozwiązania umowy spółki cywilnej (...), gdyż po złożeniu wypowiedzenia nadal ona funkcjonowała, a powódka brała aktywny udział w faktycznych i prawnych czynnościach dotyczących jej działalności (art. 873 k.c.). Z odpisów treści ksiąg wieczystych o numerach Kw: (...) oraz OLI (...) wynika, że nieruchomości, za których bezumowne korzystanie powódka domaga się wynagrodzenia, nadal pozostają we współużytkowaniu wieczystym na zasadzie wspólności łącznej wspólników w/w Spółki cywilnej.

Wykreślenie wspólnika spółki cywilnej z ewidencji działalności gospodarczej nie wywołuje skutków w zakresie obowiązywania umowy tej spółki, która ulega rozwiązaniu wyłącznie w sposób określony w niej lub w kodeksie cywilnym. W konsekwencji brak jest podstaw do przyjęcia, że spółka cywilna (...) została rozwiązana i ustała współwłasność łączna jej majątku przysługująca obojgu wspólnikom.

Wobec powyższego, skoro drugi ze wspólników - A. W. (1) stanowczo i konsekwentnie sprzeciwia się wnoszeniu przez A. G. powództwa przeciwko (...) Sp. z o.o., nie ma ona umocowania do występowania w niniejszym procesie jako powódka. Zgodnie z przywołanym judykatem Sądu Najwyższego, po stronie czynnej wspólników istniejącej spółki cywilnej w sprawie o zasądzenie wierzytelności należącej do ich majątku wspólnego zachodzi bowiem współuczestnictwo materialne konieczne (art. 72 § 1 pkt 1 i § 2 k.p.c.). Konsekwencją współuczestnictwa koniecznego czynnego jest istnienie łącznej legitymacji procesowej, wymagającej występowania w sprawie wszystkich uprawnionych w charakterze powodów. A zatem powódka, będąc nadal wspólnikiem Spółki cywilnej, nie mogła samodzielnie dochodzić przypadającej jej części wierzytelności od pozwanej Spółki z o.o.

Ponadto, w ocenie Sądu, powódka nie udowodniła zarówno zasadności jak też wysokości przysługującego jej wobec pozwanej roszczenia. Wskazana kwota 172.648,50 zł miesięcznego czynszu nie znajduje bowiem żadnego uzasadnienia w dostępnym materiale dowodowym.

Mając na uwadze wskazane argumenty, powództwo oddalono. O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 98 k.p.c. i art. 120 § 2 k.p.c.

Powódka wniosła apelację od powyższego wyroku, zaskarżając go w całości i zarzucając mu sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału dowodowego wskutek naruszenia przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, to jest:

a) art. 233 § 1 k.p.c., art. 386 § 4 k.p.c. i 232 k.p.c. poprzez dokonanie oceny dowodów w sposób sprzeczny z zasadami doświadczenia życiowego i niewszechstronny oraz budzący wątpliwość co do logicznego rozumowania Sądu:

- w odniesieniu do dowodów wniesionych i wykazanych przez powódkę w sprawie,

- w odniesieniu do dowodów, które miał przedstawić pozwana, czego nie uczyniła,

- w odniesieniu do błędnego ustalenia, bez przeprowadzonego właściwego postępowania, że podmiot o nazwie: P.H.U. (...) s.c. A. G. A. W. (2) istnieje,

- opartego tylko i wyłącznie na tym, że pozwana nie wyrażała zgody na wyżej wymienione powództwo, co daje podstawę do twierdzenia, że postępowanie było prowadzone stronniczo,

- poprzez błędne przyjęcie, że stanowisko powódki było zmienne i trudno było ustalić na jakiej podstawie opiera swoje żądanie, gdy tymczasem opierała ona swoje roszczenie na tytułach prawnych dowodzących, że jest właścicielem majątku i należą się jej wszelkie wynikające z powyższego prawne korzyści,

- poprzez błędne przyjęcie, że sprzeciw A. W. (1), który nie posiada żadnych argumentów w toczącym się postępowaniu, jest powodem oddalenia powództwa,

- poprzez błędną kwalifikację powództwa; Sąd ocenił bowiem odszkodowanie z majątku byłej Spółki cywilnej a tymczasem sprawa dotyczyła odszkodowania za bezumowny czynsz od (...) Sp. z o.o.; w konsekwencji Sąd nie rozpoznał istoty niniejszej sprawy; zarzuciła ponadto

b) rażące naruszenie art. 379 pkt 5 k.p.c. przez pozbawienie powódki możliwości obrony swoich praw wobec cofnięcia jej prawa do pomocy pełnomocnika działającego z urzędu na etapie postępowania przed Sądem pierwszej instancji, co spowodowało nieważność wydanego orzeczenia,

c) art. 217 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. przez bezzasadne oddalenie wniosków dowodowych mających istotne znaczenie dla ustalenia: istnienia byłej Spółki cywilnej, odszkodowania za należny czynsz od Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i osiągniętych przez nią kosztem majątku powódki korzyści,

d) art. 217 k.p.c. i 233 k.p.c. w zw. z art. 328 § 2 k.p.c. przez nieodniesienie się w uzasadnieniu wyroku do dowodów, pism procesowych powódki i niewskazanie z jakich przyczyn Sąd odmówił im wiarygodności, prowadzące do przyjęcia bez- skuteczności złożonego oświadczenia woli,

e) błędne zastosowanie art. 869 § 2 k.c. pozwalającego na wypowiedzenie umowy spółki cywilnej z ważnych przyczyn, co miało miejsce w niniejszej sprawie.

Mając na uwadze przedstawione zarzuty, wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie żądanej kwoty, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania, a nadto o obciążenie pozwanej kosztami procesu według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja powódki jest nieuzasadniona.

Sąd odwoławczy procedujący w niniejszej sprawie w pełni podzielił ustalenia faktyczne i ocenę prawną Sądu pierwszej instancji, uznając tym samym, że zarzucane uchybienia natury procesowej i materialnoprawnej nie miały miejsca.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do najdalej idącego zarzutu naruszenia art. 379 pkt 5 k.p.c., którego potwierdzenie prowadziłaby do stwierdzenia nieważności postępowania, należy wskazać, że nie był on trafiony. Skarżąca zarzuca nieważność postępowania, podnosząc, że została pozbawiona możliwości obrony swych praw wskutek cofnięcia jej pomocy pełnomocnika z urzędu w toku postępowania w pierwszej instancji.

W tym miejscu wypada zauważyć, wbrew zarzutowi powódki, że cofnięcie udzielonego jej wcześniej prawa do pełnomocnika z urzędu miało w niniejszej sprawie miejsce dopiero po zakończeniu postępowania w I instancji, ponieważ postanowienie w tym przedmiocie zawarte zostało w wydanym dnia 20.10.2015 r. wyroku i do tego momentu powódka była reprezentowana przez radcę prawnego R. K..

Postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 20.10.2015 r. wydane w tym przedmiocie zostało uchylone w orzeczeniu Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 12.02.2016 r., sygn. akt: I ACz 65/16 jako błędne. Rozstrzygnięcie to skutkowało przywróceniem powódce prawa do dalszego korzystania z pomocy prawnej pełnomocnika z urzędu, któremu, jak i samej powódce, doręczono odpis rzeczowego postanowienia Sądu Apelacyjnego (k. 820, 821) oraz powiadomiono go o terminie rozprawy apelacyjnej (k. 822).

A zatem powódka, aż do zakończenia postępowania odwoławczego, nie była pozbawiona wsparcia pełnomocnika z urzędu i chociaż samodzielnie wniosła zażalenie oraz apelację, to wobec nieprawomocności postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 20.10.2015 r. mógł w jej zastępstwie czynności powyższe wykonać pełnomocnik, który ponadto uprawniony był do uzupełnienia zarzutów i argumentów sporządzonej przez skarżącą apelacji do czasu rozstrzygnięcia w jej przedmiocie. W świetle powyższego, zarzut nieważności postępowania jest chybiony.

Przechodząc do kolejnej z podniesionych w apelacji kwestii natury procesowej, należy wskazać, że uchybienie art. 328 § 2 k.p.c. może prowadzić do uchylenia zaskarżonego orzeczenia tylko wówczas, gdy z treści uzasadnienia wydanego rozstrzygnięcia wynika, że nie poddaje się ono kontroli instancyjnej (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 27.01.2016 r., I A Ca 481/15, LEX 1993042 i cyt. tam orzecznictwo). Treść pisemnych motywów zaskarżonego wyroku, zwłaszcza w kontekście eksponowanego w apelacji nieodniesienia się Sądu do pism procesowych powódki i zgłaszanych przez nią dowodów, nie daje podstaw do uznania, że Sąd ten uchybił powołanej normie prawnej. Odzwierciedlają one niewątpliwie tok rozumowania Sądu i wnioski do jakich doszedł po przeanalizowaniu wskazanych dowodów. Wbrew stanowisku skarżącej, Sąd odniósł się do dowodów zgłoszonych w jej pismach z dnia 15.08.2014 r. i 12.10.2015 r., interpretując je odmiennie od intencji powódki. Uwzględniając bowiem całokształt materiału dowodowego, a przede wszystkim treść prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Nidzicy wydanego w sprawie o sygn. akt: I C 22/09, stanowiącego prejudykat w niniejszej sprawie (o czym poniżej), stwierdzającego nieskuteczność wypowiedzenia przez powódkę w piśmie z dnia 23.01.2009 r. umowy spółki cywilnej w trybie natychmiastowym i dalsze jej trwanie, doszedł do przekonania o braku legitymacji procesowej po stronie powódki pozwalającej na samodzielne występowanie w niniejszej sprawie, co stanowiło ostateczną przyczynę oddalenia jej powództwa.

Nie można też było zgodzić się ze skarżącą, że Sąd pierwszej instancji nie rozpoznał istoty sprawy, co miałyby prowadzić, na mocy art. 386 § 4 k.p.c., do uchylenia zaskarżonego wyroku. Wbrew interpretacji skarżącej, Sąd nie „pomylił powództwa” i nie „dochodził odszkodowania z majątku byłej spółki cywilnej”, lecz rozpoznał roszczenie o wynagrodzenie z tytułu bezumownego korzystania z nieruchomości położonej w P. nr (...)i znajdujących się na niej rzeczy ruchomych za okres od dnia 15.09.2012 r. do dnia 15.07.2013 r. i właśnie w ramach tego postępowania legitymacja czynna apelującej została podważona.

Zarzuty dotyczące domniemanych uchybień Sądu Okręgowego w zakresie przeprowadzonego przezeń postępowania dowodowego, skutkujących naruszeniem art. 233 § 1 i 232 k.p.c. są nieuzasadnione i wynikają z niezrozumienia lub braku woli zrozumienia przez powódkę zaistniałej w niniejszej sprawie oraz zasygnalizowanej powyżej kwestii mocy prejudycjalnej wcześniej wydanych orzeczeń sądowych. Zagadnienie to zostało zreferowane w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 22.05.2015 r. zapadłego w sprawie o sygn. akt: I A Ca 739/14 na kanwie analogicznego stanu faktycznego i prawnego, dotyczącego wszak roszczenia powódki o zapłatę wynagrodzenia z tytułu bezumownego korzystania przez pozwaną z wyżej wymienionych nieruchomości i ruchomości w okresie bezpośrednio poprzedzającym analizowany w niniejszym procesie, a mianowicie od dnia 15.05.2011 r. do dnia 15.08.2013 r.

W tym miejscu należy odnieść się do stanowisk zaprezentowanych przez Sąd Rejonowy w Nidzicy i Sąd Rejonowy w Mławie, które uznały że oświadczenie powódki z dnia 23.01.2009 r. o wystąpieniu ze Spółki cywilnej było nieskuteczne, dlatego też na gruncie obowiązującego prawa, Spółka ta nadal istnieje.

Zgodnie z art. 365 § 1 k.p.c. moc wiążąca wyroku i postanowienia orzekającego co do istoty sprawy w postępowaniu nieprocesowym, co do zasady dotyczy jego sentencji, jednak w judykaturze i doktrynie ugruntowany jest pogląd, że związanie orzeczeniem sądu, także oddalającym powództwo lub wnioski rozciąga się na te ustalenia faktyczne zawarte w jego uzasadnieniu, na podstawie których bezpośrednio sąd zindywidualizował normę prawną, czemu dał wyraz w rozstrzygnięciu (zob. Komentarz do art. 365 k.p.c. M. Manowska, LEX oraz np. wyroki SN: z dnia 19.10.2012 r., V CSK 485/11, LEX nr 1243099; z dnia 20.11.2014 r., V CSK 6/14; z dnia 16.05.2013 r., IV CSK 624/12, LEX nr 1353259). Oznacza to, że związanie stron (oraz wyjątkowo innych osób), o którym mowa w art. 365 k.p.c., odnosi się do dyspozycji zawartej w sentencji wyroku, a więc skonkretyzowanej, zindywidualizowanej i trwałej normy prawnej wywiezionej przez sąd z norm generalnych i abstrakcyjnych zawartych w przepisach prawnych. W tych warunkach, inne sądy, organy państwowe oraz organy administracji publicznej, orzekające w sprawach innych niż karne (§ 2), są związane

prejudycjalnie, czyli nie mogą dokonać odmiennej oceny prawnej roszczenia niż zawarta w prejudykacie, ale także niezdolne są dokonać odmiennych ustaleń faktycznych (por. P. Telenga, Komentarz do art. 365 k.p.c., LEX).

Powódka, nie wykazywała też w inny sposób, niż powołując się na opisane wyżej orzeczenia i decyzje Z.U.S. zapadłe w 2015 r., że faktycznie w dniu 23.01.2009 r. zaistniały ważne powody jej ustąpienia ze Spółki cywilnej. W konsekwencji, zgłaszane w apelacji zarzuty naruszenia art. 233 § 1 i 232 k.p.c. okazały się być nietrafne, a przedstawione w tym względzie wątpliwości za irrelevantne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy z uwagi na bezsporny fakt, że od czasu złożenia przez powódkę ocenionego za nieskuteczne wypowiedzenia umowy spółki cywilnej z dnia 23.01.2009 r., nie podjęła ona żadnych kroków by wystąpić ze Spółki cywilnej zgodnie z obowiązującymi regulacjami. W ten sam sposób należy ocenić zarzut naruszenia art. 217 § 1 k.p.c. i art. 227 k.p.c. przez oddalenie wniosków dowodowych na okoliczność nieistnienia spółki cywilnej (...), uznając jednocześnie, że uzasadnienie tego stanowiska stanowiłoby zbędne powielanie argumentacji zaprezentowanej powyżej.

Ostatecznie nie było też podstaw, by podzielić zarzut obrazy w skarżonym rozstrzygnięciu art. 869 § 2 k.c. , ponieważ bezskuteczność oświadczenia z dnia 23.01.2009 r. o wypowiedzeniu umowy spółki cywilnej została przesądzona orzeczeniami o znaczeniu prejudycjalnym, to jest prawomocnymi postanowieniami: Sądu Rejonowego w Nidzicy w sprawie o sygn. akt: I Ns 43/11, Sądu Rejonowego w Mławie w sprawie o sygn. akt: I Ns 86/12 i prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Nidzicy w sprawie o sygn. akt: I C 22/09. Niedopuszczalna była zatem, co zostało już wyjaśnione, odmienna ocena prawna ustalonych okoliczności faktycznych. Byt w/w Spółki cywilnej determinuje istnienie po stronie powodowej współuczestnictwa materialnego koniecznego w rozumieniu art. 72 § 1 pkt 1 i § 2 k.p.c., co uniemożliwia powódce, przy sprzeciwie A. W., dochodzenie roszczenia o bezumowne korzystanie z rzeczy objętych wspólnością bezudziałową wspólników spółki cywilnej jedynie we własnym imieniu.

Mając powyższe na względzie, na mocy art. 385 k.p.c. Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji wyroku. O kosztach postępowania apelacyjnego postanowiono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. i przy uwzględnieniu § 6 pkt 7 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu). Sąd Apelacyjny miał na uwadze fakt, że powódka korzystała w toku procesu ze zwolnienia od kosztów sądowych, jednak uznał, że bez wystąpienia dodatkowych okoliczności nie sposób przyjąć istnienia w niniejszej sprawie przypadku szczególnie uzasadnionego w rozumieniu art. 102 k.p.c., usprawiedliwiającego odstępnie od obciążania apelującej kosztami procesu poniesionymi przez jej przeciwnika procesowego.

(...)